

tror jeg forøvrigt, at det foreligger tydeligt for de Herrer, at vi i vor Betænkning kun sige, at vi ville tage Sagen angaaende en upartist Undersøgelse under nærmere Overveielse. For saa vidt altsaa ville vi tage Sagen under nærmere Overveielse, men ogsaa kun for saa vidt. Om Bevilling staar der ikke et Ord; det have vi med god Grund holdt udenfor, og endnu mindre staar der Noget om Reformer og alt det, som det ærede Medlem talte om. Vi have kun talt om en Kommission, som skal anstille en upartist Undersøgelse, og det kan derfor ikke hjælpe, at det ærede Medlem oplæser Ordene, thi Ordene ere for klare, Enhver kan læse det. Det er tydeligt nok, at der hverken staar Noget om Bevilling eller Reformer, men at der kun er Tale om en Undersøgelse af Sagen, og det endda kun under Forudsætning af, at der foreligger aldeles bestemte, positive Forslag desangaaende. Vi kunne jo ikke vide, hvilken Bending det ærede Medlem vilde give sine Forslag, naar han skulde til at forme dem i bestemte Paragrafer, men, saaledes som de ere antydede her, maa jeg erklære, at der imellem ham og os er en principiel Uoverensstemmelse med Hensyn til Kommissionens Opgave.

Finansministeren (Strup): Der fremkom i Formiddags fra et æret Medlem fra Præstø (Wojfen) en baade i Form og Indhold temmelig skarp Dadel imod Finansministeren, fordi han ved Mødets Begyndelse havde meddelt Thinget det meget omtalte Telegram fra Vestindien. Jeg ser ikke rettere, end at jeg vilde have paa-draget mig et ikke ringe Ansvar, dersom jeg ikke havde meddelt Thinget dette Telegram, og at, dersom da den Ulykke, der kan befrygtes, skete, vilde Thinget have kunnet vasse sine Hænder og sagt: Det er Finansministerens Skyld, som ikke i Tide har underrettet os om, hvor spændt Stillingen er. Jeg maa indrømme, at det ærede Medlem for Bølle Amts 2den Valgfreds (Berg) i Virkeligheden ikke har rettet noget direkte Spørgsmaal til mig, om jeg kunde have i Sindet at gjøre Noget, og da hvad, dersom dette Thing negtede enhver Hjælp til Vestindien. Jeg maa indrømme, at noget direkte Spørgsmaal af denne Art har det ærede Medlem ikke rettet til mig. Men, naar det ærede Medlem første Gang, han i Formiddags havde Ordet, udtrykte sig -- Tidenden foreligger naturligvis ikke trykt endnu -- saaledes, at jeg var standset paa Halvveien, at jeg ikke havde meddelt fuldt ud det, der maatte være en naturlig Følge af, hvad jeg havde sagt, eller naar han nu i Aften nærmere udtrykte sig saaledes, at jeg var kommen med Forsætningen, uden at tage Efterfølgningen med, da forekommer det mig rigtigt nok, at der deri ligger en Behreidelse til Ministeren for ikke at have meddelt det, som det ærede Medlem ønsker at vide. Naar jeg har betegnet det som et Spørgsmaal rettet til mig, da har jeg uret,

hvad Ordene angaar; men jeg kan iøvrigt paa ingen Maade indrømme, at jeg i Virkeligheden er fremkommen med Forsætningen og har beholdt Efterfølgningen. Forsætningen med videre Lovgivning har været den: Ingen Hjælp. Efterfølgningen var: Deraf følger Odelæggelse. Jeg kan ikke se rettere end, at baade Forsætning og Efterfølgning have været fuldstændig tilstede. Altsaa: Ingen Statshjælp -- Koloniens Odelæggelse. Det ærede Medlem udtalte, at efter hans Mening maatte den simple ligefremme Følge af en Regtelse fra dette Things Side af at gaa ind paa Lovforslaget være den, at det nuværende Ministerium træk sig tilbage, for at Andre kunde stæffe denne Hjælp. Det forekommer mig, at en saadan Udtalelse af det ærede Medlem for Bølle Amts 2den Valgfreds -- som jeg stadig henvender mig til -- ikke ret vel lader sig forene med, hvad det ærede Medlem baade i Betænkningen og her i Salen gjør gjældende med en vis Styrke, at han er ledet ene og alene af saglige Hensyn. Jeg kan ikke finde, at denne Betragtning af Sagen er rigtig saglig. Det maa næsten formodes, at der dog ved Siden af den saglige Begrundelse og dens Indfyldelse paa Afgjørelsen tillige er andre Hensyn, som faae deres Betydning for det ærede Medlem og hans Venner. -- Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er et Hovedpunkt, hvorvidt Regtelse af Hjælp her hjemme fra kan medføre Arbeidsstandsning med deraf følgende større Ulemper. Men jeg er ikke enig med det ærede Medlem, naar han gjentagne Gange har udtalt, at der aldeles ingen Fare er paa Færde i saa Henseende. Han søger sin Tryghed deri, at selv om de nuværende Arbeidsherrer af Mangel paa Pengemidler ikke se sig i Stand til at fortsætte Arbeidet og føde deres Arbeidere, vil denne Opgave dog alligevel strax blive overtagen af Andre, om ikke af en ny Gier, saa dog af Skifteretten. Naar jeg i Formiddags udtalte, at Skifteretten, selv om den har Billie til at lede Arbeidets Fortsættelse, ikke har Midler ud over det, som selve Boet giver, da tror jeg, at det er den absolute Sandhed, der heri er udtalt. Selv om det forholder sig, som jeg aldrig har modsagt, at Arbejderne derovre i Lighed med Lyndet her have en Fortrinsret til Betaling, saa ser jeg dog virkelig ikke, hvad den skal hjælpe til, naar der Intet er i Boet at betale med. Skifteretten raader kun over Boets Midler og intet Andet, og hvis det ærede Medlem tror, at Skifteretten har Kredit og kan reise Penge, da gjør det ærede Medlem sig skyldig i en meget stor Misforstaaelse. Thi hvilke Midler har Skifteretten, naar der ingen Laangiver er tilstede, som vil betroe den Penge, og det er der ikke. Der er ikke Andet at faae for den end, hvad Statskassen derovre -- Kolonialkassen -- vil betroe den, men denne er lovlig udfyldt for at fkyde Penge ind til Skifterettens Drift af de over-